

Alm. Husløg

Sempervium tectorium

Mod brand og lynnedslag.

Den hjemlige aloe.

Husløg har tykke væskefyldte, mørkegrønne blade, der vokser i en roset, der kunne minde om et løg. Uden dog at være det. Den stammer fra ørkenområder i Asien.

Det er en nøjsom vækst, der ikke kræver megen næring eller væske. Bladrosetten har ofte mørkerøde spidser. Når den blomstrer sætter den en stængel med kvastagtige blomster. Efter blomstring dør planten. Den formeres ved hjælp af siderosetter.

Pga sine nøjsomme krav til voksested, ses den ofte på stråtage, hvor den formodes at beskytte mod brand og lynnedslag. Det kan man selvfølgelig tvivle lidt på, men sandsynligt er det dog, at et stråtag fanger dårligere, hvis det er dækket af saftige blade, end hvis de tørre strå står ubeskyttede.

Tanken om at bruge husløg som et brandhæmmende materiale skriver sig tilbage til Alexander den Store(ca 350 fvt) og har holdt sig op til vor tid.

Husløg kan bruges på omtrent samme måde som Aloe vera:

Saften fra de tykke blade, virker kløestillende, og lindrer insektbid. Blandet med kvindemælk og smurt i hovedbunden, kan den afværge raserianfald, og har været anvendt i psykiatrien.

Saften virker blødgørende på huden og kan anvendes mod vorter og ligtorne. Den er desuden blevet brugt som øredråber mod døvhed, hvor den (måske) kan hjælpe med at blødgøre generende propper af ørevoks.

Og så kan den varsle om bryllup! Blomstrer den på taget vil husets datter, blive gift inden året er omme.

Husløg bruges i dag hovedsagelig til dekorationsformål, da nutidens tage ikke tillader den at slå rod. Mange stråtage prydes dog fortsat, af den smukke plante, der også trives godt på stenhøje og andre tørre steder.

Middelalderhaven fakta:

På Møn vokser Husløg ved flere af vore kirker, også på Nyord, i Stege træffes den, på stendiger og naturligtvis i haver.

I Middelalderhaven har vi den på vores kirkedige.